

De Tao van Respectloosheid

In de oude wereld vroeg een leerling aan de meester:

"Meester, waarom is respect zo belangrijk?"

De meester glimlachte.

"Omdat respect niet gaat over de ander."

De leerling keek verbaasd.

"Niet?"

"Nee."

"Respect gaat in de eerste plaats over jezelf."

De volgende dag nam de meester hem mee naar een tuin.

In het midden stond een eeuwenoude boom.

Zijn takken reikten naar de hemel.

Zijn wortels verdwenen diep in de aarde.

Generaties mensen hadden onder zijn schaduw gerust.

De meester legde zijn hand op de stam.

"Wat zie je?"

"Een boom."

"Alleen een boom?"

De leerling keek opnieuw.

Nu zag hij de leeftijd.

De kracht.

De schoonheid.

De tijd die in de stam verborgen lag.

"Ik zie meer dan een boom."

De meester knikte.

"Dat is het begin van respect."

Ze liepen verder.

Onderweg kwamen zij een man tegen die tegen iedereen schreeuwde.

Tegen zijn collega's.

Tegen vreemden.

Tegen zijn familie.

Hij onderbrak mensen.

Lachte om hun fouten.

Verhoogde zijn stem zodra iemand hem tegensprak.

"Die man heeft geen respect,"

zei de leerling.

De meester schudde zijn hoofd.

"Dat lijkt zo."

"Hoe bedoelt u?"

De meester keek naar de man.

"Wie zichzelf respecteert,

hoeft anderen niet kleiner te maken."

De leerling werd stil.

Ze gingen zitten aan de rand van een markt.

Mensen liepen af en aan.
Sommigen luisterden aandachtig naar elkaar.
Anderen wachtten slechts op hun beurt om te spreken.
Sommigen wilden begrijpen.
Anderen wilden winnen.
De meester wees naar de menigte.
"Respectloosheid begint vaak niet met haat."
"Waar begint zij dan?"
"Met onverschilligheid."
De leerling luisterde aandachtig.
"Wanneer een mens vergeet
dat de ander een eigen wereld draagt."
De wind streek door de markt.
"Een eigen geschiedenis."
"Eigen pijn."
"Eigen dromen."
"Eigen strijd."

De leerling dacht lang na.
"Maar meester,
waarom lijkt respectloosheid tegenwoordig overal aanwezig?"
De meester keek naar de mensen.
"Omdat veel mensen luisteren
om te antwoorden."
Hij keek naar de lucht.
"Maar weinig mensen luisteren
om te begrijpen."

Ze liepen verder.
Onderweg kwamen zij twee mannen tegen
die een hevige discussie voerden.
Geen van beiden luisterde.
Geen van beiden veranderde van inzicht.
Geen van beiden wilde leren.
Beiden wilden winnen.
Toen zij waren verdwenen,
vroeg de meester:
"Wie van de twee had gelijk?"
De leerling haalde zijn schouders op.
"Dat weet ik niet."
De meester glimlachte.
"Dat wisten zij zelf waarschijnlijk ook niet meer."

De zon begon langzaam onder te gaan.
Toen sprak de meester:
"Respect betekent niet
dat je het met iedereen eens bent."

"Niet?"

"Nee."

"Wat betekent het dan?"

De meester keek naar de horizon.

"Dat je de mens blijft zien,
zelfs wanneer je zijn mening afwijst."

De leerling werd stil.

De wind werd zachter.

Plotseling begreep hij iets.

Respectloosheid ontstaat niet
wanneer mensen verschillen.

Zij ontstaat wanneer mensen vergeten
dat achter iedere mening een mens staat.

De meester stond op.

"Onthoud dit."

"De respectloze mens denkt:

'Ik ben belangrijker dan jij.'"

"De respectvolle mens denkt:

'Jij bent niet minder belangrijk dan ik.'"

De leerling keek naar de ondergaande zon.

En voor het eerst begreep hij:

dat respect niet wordt gegeven
omdat iemand het verdient.

Maar omdat respect iets zegt
over degene die het geeft.

Respectloosheid begint
wanneer het ego de mens overschaduwt.

Respect ontstaat

wanneer wij achter de woorden,
achter de rollen

en achter de meningen

weer een medemens herkennen.

Daarom verliest de respectloze mens
vaak meer van zichzelf
dan van de ander.

Want wie voortdurend neerziet op anderen,
kijkt uiteindelijk ook neer
op een deel van zichzelf.